

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر برنامه های فوق برنامه قرآنی در مدارس ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

قاسم گرامی اصل - کارشناسی علوم و معارف قرآن کریم ، دانشگاه شهرستان میبد استان یزدمری امور تربیتی ، اداره آموزش و پرورش
استان تهران

خلاصه مقاله:

فعالیت های فوق برنامه ، فعالیت هایی را در بر می گیرد که شخص به میل خود ، خواه برای استراحت ، خواه برای تفریح و خواه برای گسترش اطلاعات آموزش شخصی ، یا مشارکت آزاد اجتماعی و یا کاربرد توانش در خلاقیت در زمانی فارغ از تعهدات شغلی ، خانوادگی و اجتماعی انجام می دهد. در خیلی از اوقات نوجوانان در حین شرکت در فعالیت های فوق برنامه ، نقش های جامعه آینده شان را بازی می کنند و رشد می یابند و از این طریق در ذهن و روح و روان شان زمینه ای ایجاد می شود که بتوانند با جامعه ارتباط خوبی داشته باشند: این فعالیت های فوق برنامه نه فقط برای وقت گذرانی آن ها است بلکه این فعالیت ها منشا احساسات و علائق درونی شان می شود. از این رو از طریق همین فعالیت های فوق برنامه می توان نوجوانان ها را شناخت . قرآن، پیام روشن الهی است که همه انسانها را به راستی و رستگاری دعوت می کند. از صدر اسلام تاکنون، آموزش این پیام جاودانه الهی ، از مهم ترین اهداف تعلیم و تربیت در میان مسلمانان بوده است . در کشور ما نیز، به اقتضای جایگاه دین اسلام در فرهنگ مردم ایران و جایگاه ویژه قرآن در اعتقادات دینی ، باید آموزش قرآن مورد توجه همگان باشد از این رو در مقاله حاضر که به صورت مروری انجام گرفته است به بررسی تاثیر برنامه های فوق برنامه قرآنی در مدارس ایران می پردازیم .

کلمات کلیدی:

برنامه های فوق برنامه ، قرآن، مدارس ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874828>

